

Publicerad 2011-06-09 19:26 av Lena Själsöga Keijser
och vinden sade mig

i denna natt fördes jag till märkliga platser

befinner mig i en skog och

skogen är mörk

är nattmörk

helt utan

stjärnor

eldar

det enda ljus

den enda ljuskälla vilken är möjlig

är

inre ljus

skogen är icke hotfull

sörjer icke

skogen

är

är nattmörk utan fruktan

så ser jag ellipser i träden

mörka droppar

tysthängen

dess kokonger tänker min tanke; varför är de mörka

de säger mig; vi har spunnit oss inifrån in i vila

vi har dragit våra ljustrådar in i höljehänder

det vandrar midnattsblå mantel i en skog

i handen håller denne staven knotig ådrad doftande

vi har mött många kvistiga frågor i vår vandring

midnattsblå mantel skrockar sådär

varmt gott redan innan jag hinner yppa mig

kvistiga var frågorna till lösning

varför använda kniven

silverblad föll in i mina händer

jag vaggade bladen stilla

så skimrade silverbladen

i min hand

nattfjärilar upptände skogens stigar

midnattsblå lyfte handen

vilken hand undrar du

viljehanden

och svepte av kapuschongen

såg in i ett av de vackraste ansikten

ögonen skogens tjärnar

huden sandens öknar

läpparna luftens vingar

allt i sammanhang

visdomsbäraren svepte handen

vilken hand undrar du

hjärthanden

och bad

elden

till

våra ansikten andades cinnober

ur kolhav seglar

tusenfaldades

segel

sätt dig här

och han pekade på träden

bad stjärnvärldar in

och han öppnade de slutna

och skogarnas tjärnar skimrade ljus

flöt samman till

den sjöns haven

och öknarna lyfte sandvingars rosensand

oaser gav vandrare vila

och han kupade sina händer i oasens vattensmycke

fuktade mina ögons spruckna stämma

fuktade mina läppars ord

och han fyllde luften med vingars sånger

och elden

elden

skimrar

han säger mig

är du redo

kupar händer över eld

åter andas skogen nattmörker

helt utan

stjärnor

eldar

det enda ljus

den enda ljuskälla vilken är möjlig

är

inre ljus

skogen är icke hotfull

sörjer icke

skogen

är

är nattmörk utan fruktan

så ser jag ellipser i träden

mörka droppar

i träd hänga kokonger

fladdermöss

varför hänger de upp och ned

de vet medicinens vandring

de vet att rötterna är himlars krona

de vet att himlars krona är rötter

de vet att i himlar breder rötter ut sina stigar

de vet att i jordar breder kronregn ut sina stigar

de vet att i himlar andas vaken dröm

till vaken jordevandring in

de vet helandestigars händer

haven tillit

havens

andning

de flyga i nattmörker

lyfta mantelns tyngd

i träd hänga mörka droppar

kokonger

kokongljus

är detta fladdermöss

är detta kokonger

jag ser mörka droppar öppnas

magnolia vackra i blom

träden bär skålar

lotusskålar

med skimrande lågor

visdomsbäraren ser in i mig

barnet svävar i moderns höljeshänder

med vilket stiger barnet in i sin jordevandring

vad annat kan jag göra än le

allt är så tydligt i nattens mörker

lyfter mina kupade händer

ser gryningssolen andas röda vingar

sländor fyller morgonregnen

och jag vet

denna dag

andas

liv

förnyelse

och vinden sade mig i regnen

du måste stiga helt in i mörkret för att se

du måste uppleva varje skrymsle varje vrå

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Själsöga Keijser med Poeter.se id #21311 innehar upphovsrätten